

Sygn. akt IV CZ 96/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Władysław Pawlak

w sprawie z wniosku M. A. i J. A.
przy uczestnictwie E. G., S. G., B. N., A. N. i G. L.
o zniesienie współwłasności,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
zażalenia wnioskodawców
na postanowienie Sądu Okręgowego w S.
z dnia 6 sierpnia 2015 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2015 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców M. i J. A. wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 13 marca 2015 r. Sąd Okręgowy stwierdził, że wnoszący skargę domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, nie określili natomiast w żaden sposób zakresu zaskarżenia zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawcy domagali się uchylenia zaskarżonego postanowienia. Wyjaśnili przy tym, że w pkt I skargi wskazywano jednoznacznie na to, że doszło do zaskarżenia postanowienia Sądu Okręgowego co do pkt 1 z jednoczesnym wnioskiem o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Skarga odnosi się zatem do całego pkt 1, zatem wskazano w skardze odpowiedni zakres zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać m.in. oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona ze wskazaniem tego, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części.

Zaskarżone postanowienie zawiera dwa punkty. W punkcie pierwszym znalazła się formuła o zmianie zaskarżonego postanowienia i oddalenie wniosku oraz o ustaleniu zasady ponoszenia przez uczestników kosztów postępowania przed sądem w pierwszej instancji. W punkcie drugim rozstrzygnięto o kosztach postępowania apelacyjnego (k. 731 akt sprawy). Przedmiotem postępowania było zniesienie współwłasności nieruchomości opisanej we wniosku.

Skargę kasacyjną wnieśli wnioskodawcy i w jej części wstępnej wyjaśnili, że zaskarżają postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 13 marca 2015 r. „co do punktu 1” i wnoszą o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania (k. 818 akt sprawy).

Nie można podzielić stanowiska Sądu Okręgowego, że w treści skargi kasacyjnej nie doszło w sposób wystarczający do wskazania zakresu zaskarżenia

w rozumieniu art. 398⁴ § 1 k.p.c. Użyte przez nich określenie „co do punktu 1” zaskarżonego postanowienia w powiązaniu z wnioskami kasacyjnymi pozwala na stwierdzenie, że można określić zakres zaskarżenia kwestionowanego rozstrzygnięcia. Skarżący kwestionują przede wszystkim zasadność oddalenia wniosku i rozstrzygnięcie o kosztach w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Z tych względów należało uchylić zaskarżone postanowienie jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁵ k.p.c.).

eb